

کنکاش

آمریکا پس از کرونا ویروس به تقلا خواهد افتاد

نمودارها و آمارها از وضعیت نابسامانی روایت می‌کنند

دیوید لئون هارت^۱، نویسنده نیویورک تایمز و ستون نویس Economic Scene، در این مطلب با عنوان «آمریکا پس از کرونا ویروس به تقلا خواهد افتاد» این نمودارها دلیلش را نشان می‌دهد^۲ که در ۱۰ آوریل ۲۰۲۰ در تارنمای نیویورک تایمز منتشر شده است، در قالب گراف‌ها و نمودارها، چالش‌های پیش روی آمریکای کرونازده را به تصویر کشیده و تبیین می‌کند. او در انتها بر این نظر بوده که تقریباً ۲۰ سال است بیشتر آمریکایی‌ها، در رونق‌ها و ورشکستگی‌های اقتصادی و در دوران ریاست جمهوری هردو حزب، معتقدند که این کشور، مسیر غلطی را طی می‌کند.

حجم اقتصاد آمریکا در چهار دهه گذشته، تقریباً دو برابر شده است، اما معیارهای سلامت اقتصاد برون‌مرزی این کشور، نابرابری توزیع منافع را پنهان می‌کند. بخش کوچکی از جمعیت آمریکا، بیشترین میزان ثروت جدید را صاحب شده است و پاندمی کرونا ویروس، پی آمد توزیع نابرابر این کامیابی را عریان می‌سازد. در نمودار زیر، نخست به آن معیار موفقیت کشور توجه کنید که بیش از همه بیان می‌شود؛ یعنی تولید ناخالص داخلی^۳ (نمودار ۱) G.D.P. معیار سنجش کل تولید کشور است. در ایالات متحده پس از سال ۱۹۸۰، کل تولید پس از تعدیل از نظر تورم و رشد جمعیت، ۷۹٪ افزایش داشته است. در این ۴۰ سال، درآمد پس از کسر مالیات نیمه پایین مزدبگیران، فقط ۲۰٪ افزایش یافته است. درآمد پس از کسر مالیات

مزدبگیران نسبتاً متوسط نیز، تابع بدی از G.D.P. بوده که فقط ۵۰٪ افزایش را نشان داده است؛ اما در مورد افراد ثروتمند، داستان کاملاً متفاوت است؛ از سال ۱۹۸۰ به بعد، درآمد پس از کسر مالیات آن‌ها، بسیار سریع‌تر از G.D.P.، یعنی ۴۲۰٪ افزایش یافته است. نابرابری سبب بروز بحران کرونا ویروس نشده، بلکه این بحران را وخیم‌تر نموده و اقتصادی به وجود آورده است که در آن، بسیاری از آمریکایی‌ها در تقلا بوده و نسبت به بیکاری، قطع درآمد و همه نوع بیماری آسیب‌پذیر هستند. در اینجا ده‌ها روش برای مشاهده زندگی آمریکایی‌ها ارائه می‌کنیم که روی هم رفته، تصویر معنادارتری نسبت به G.D.P. به دست می‌دهد. کاملاً درست است که انتظار داشته باشیم، بسیاری از این شاخص‌ها همواره بدتر شوند، زیرا کشور هم با پاندمی و هم با

1. David Leonhardt and Yaryna Serkez

2. America Will Struggle After Coronavirus.

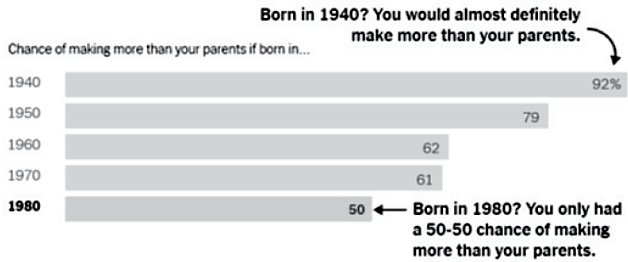
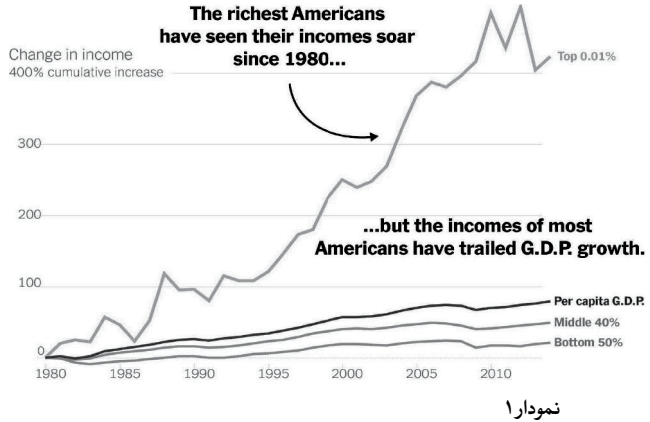
These Charts Show Why

3. Gross Domestic Product (GDP)

رکود، دست به گریبان است. در کل، این شاخص‌ها به تشخیص حیطه‌هایی نیز کمک می‌کنند که آمریکایی‌ها برای نجات از بحران، بدان روی می‌آورند.

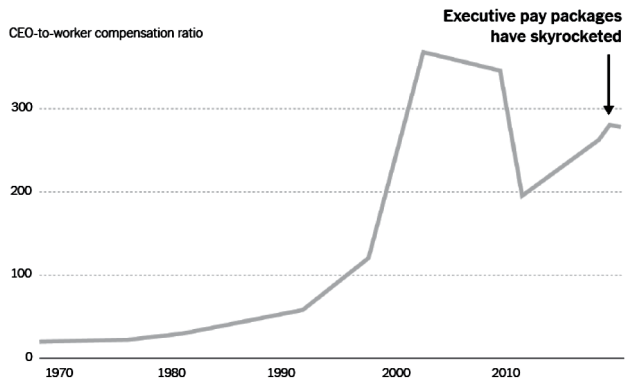
کسب درآمد دچار کساد شده است اما نه برای ثروتمندان

یک راه برای پی بردن به افزایش نابرابری آن است که تصور کنیم تا چه حد اقتصاد متفاوت می‌شد اگر نابرابری در ۴۰ تا ۵۰ سال گذشته اوج نمی‌گرفت. در این سناریو، با همان G.D.P که امروز داریم اما با سطح نابرابری‌های سال ۱۹۸۰، هر خانوار آمریکایی در ۹۰٪ انتهای درآمد، تقریباً ۱۲۰۰۰ دلار بیشتر به دست می‌آورد (نه فقط در این سال بلکه همیشه). در نتیجه، سال به سال، هر خانوار از این ۹۰٪ پایین، چکی به مبلغ ۱۲۰۰۰ دلار برای هر خانوار از ۱٪ بالا می‌فرستد. رکود درآمد برای بیشتر آمریکایی‌ها، سبب شده است که تعریف چشمگیر پیشرفت اقتصادی به شدت از سکه بیفتد؛ آیا از والدین خود در همین سن، درآمد بیشتری دارید؟ پاسخ ۹۲٪ آمریکایی‌های متولد شده در سال ۱۹۴۰ به این پرسش، آری بود. حتی اگر آن‌ها با بیکاری، طلاق، بیماری یا مشکل مالی دیگری دست به گریبان بودند، تقریباً تمامشان رشد کرده و از والدین خود پیش افتادند (کنترل تورم)؛ اما میان آمریکایی‌های متولد شده در سال ۱۹۸۰، این سهم، تنها ۵۰٪ بود.

Source: "The Fading American Dream: Trends in Absolute Income Mobility Since 1940" (See notes)

نمودار ۲

Source: Economic Policy Institute

اکنون زندگی با رؤیای آمریکایی، با بازی شیر یا خط یکسان است. (نمودار ۲)

راه دیگر درک این است که نابرابری چگونه افزایش یافت؟ نمودار نسبت تغییر حقوق رؤسای کل و حقوق کارگران (نمودار ۳).

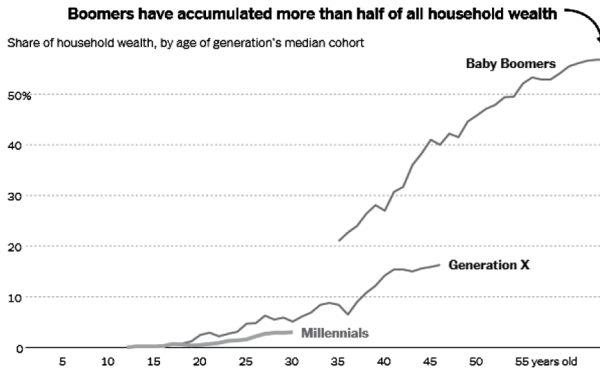
در همین دوره، مالیات بر ثروت نیز بسیار بیشتر از هر گروه دیگری کاهش یافته است.

بومرها ثروتمندترند، بقیه فقیرتر

در روندهای منجر به ثروت، در صورت وجود خشن تر است؛ در سال ۲۰۱۶، دارایی خالص خانوار متوسط آمریکایی کمتر (تقریباً ۳۰٪) از دارایی خالص خانوار متوسط آمریکایی در سال ۲۰۰۷ است. با وجود بازاری که در آن، نرخ سهام رو به افزایش است، چطور چنین چیزی امکان دارد؟ پاسخ آن است که بیشتر آمریکایی‌ها، سهام اندکی دارند یا هیچ سهمی ندارند و دارایی اصلی آن‌ها، فقط خانه‌شان است. (نمودار ۴)

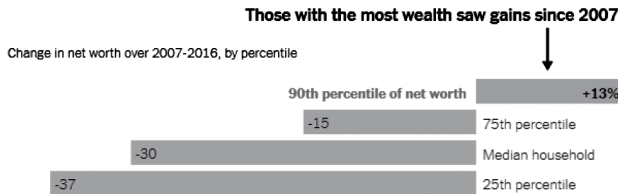
البته فرد دولت‌مند، قطعاً مایل به خرید سهام است و متوسط ثروت خالص ۱۰٪ بالای غنی‌ترین خانوارها از سال ۲۰۰۷ تا سال ۲۰۱۶، به میزان ۱۳٪ افزایش یافته است (آخرین سالی که دولت فدرال اطلاعاتش را منتشر نمود). (نمودار ۵)

این روندها در بلندمدت مشابه هستند. (نمودار ۶)

Source: Federal Reserve, based on work by Gray Kimbrough

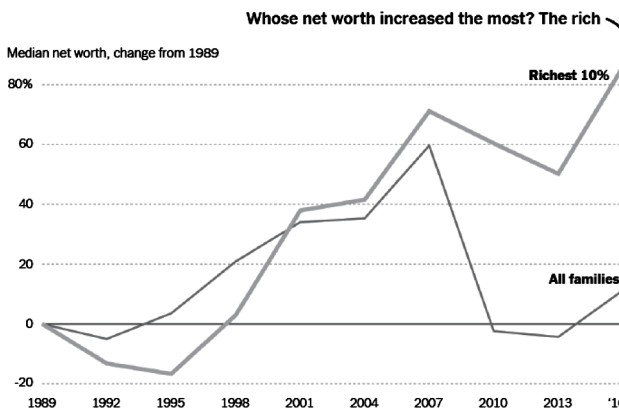
نمودار ۴

Everyone else is worse off

Source: Federal Reserve Survey of Consumer Finances

نمودار ۵

Note: 2016 dollars. Source: Kaiser Family Foundation

نمودار ۶

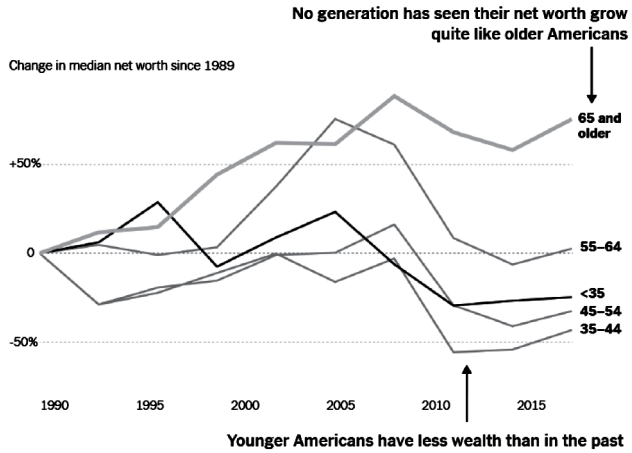
۱. boomers کسانی که بین ۱۹۴۴ و ۱۹۶۴ متولد شدند یعنی اشخاص ۷۵-۵۵ ساله

در کل، ۱/۰ درصد از غنی‌ترین خانوارهای آمریکایی صاحب ۱۹/۶ درصد کل ثروت کشور هستند؛ یعنی ۱۵/۹ درصد در سال ۲۰۰۵ و ۷/۴ درصد در سال ۱۹۸۰. اکنون کل ثروت خالص ۱/۰ درصد غنی‌ترین افراد برابر با کل ثروت ۸۵٪ افراد پایین‌ترین جامعه است. روندهای کسب ثروت برای آمریکاییان جوان‌تر، بسیار دشوار شده است. اکنون متوسط ثروت خالص آمریکاییان زیر ۳۵ سال -که به طور متوسط فقیرتر از آمریکاییان مسن‌تر هستند- ۴۰٪ کمتر از ثروت خالص آمریکاییان زیر ۳۵ سال در سال ۲۰۰۴ است. برعکس، ثروت خالص آمریکاییان بالای ۶۵ سال در همین دوره، ۹٪ افزایش یافته است. خلاصه آنکه برورهای ثروتمندتر از والدین خود بوده، اما جوانان اوایل قرن ۲۱ و نسل ایکس، فقیرتر از والدینشان هستند. (نمودار ۷)

نابرابری‌های نژادی نیز گسترش یافته است؛ اکنون متوسط ثروت خانوارهای سفیدپوست، ۱۰ برابر بیشتر از متوسط ثروت خانوارهای سیاه‌پوست است. در سال ۱۹۹۲، این نسبت هفت به یک بود. (نمودار ۸)

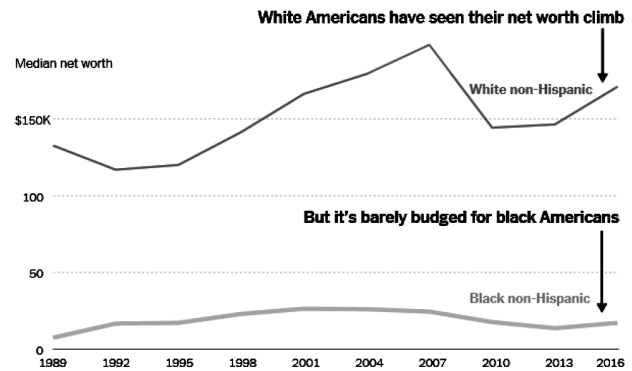
طول عمر فرد ثروتمند بیش‌تر از بقیه است

فرآیندهای کسب ثروت و امید به زندگی نیز بسیار ناراحت‌کننده

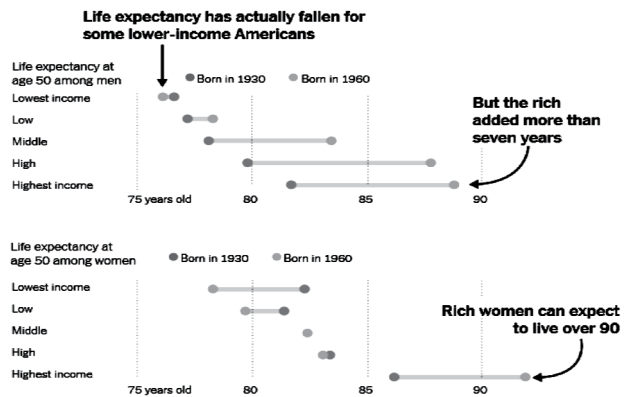
Source: Kaiser Family Foundation

نمودار ۷

Note: 2016 dollars. Source: Kaiser Family Foundation

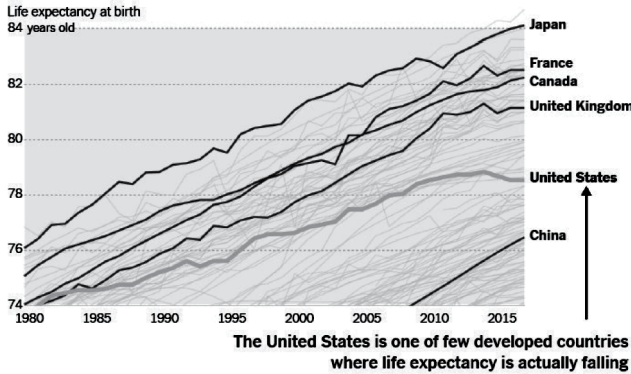
نمودار ۸

Source: The National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine

نمودار ۹

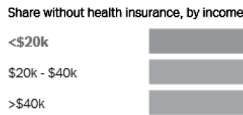
Generation X. ۱. نسل تولد یافته پس از نسل برومهای کودک، یعنی اوایل دهه ۱۹۶۰ تا اواخر دهه ۱۹۷۰

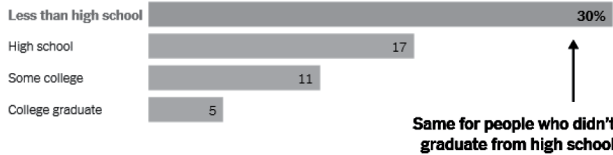
Source: World Bank

نمودار ۱۰

Low-income Americans are less likely to have health insurance

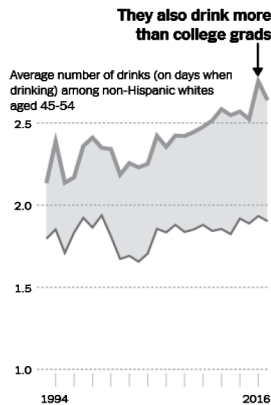
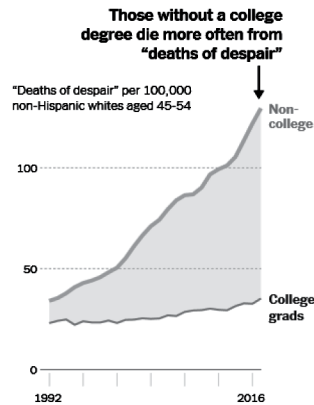

Share without health insurance, by education

Source: Kaiser Family Foundation

نمودار ۱۱

Source: "Deaths of Despair and the Future of Capitalism" by Anne Case and Angus Deaton.

نمودار ۱۲

است؛ آمریکاییان غنی و فقیر، سابقاً طول عمر نسبتاً یکسانی داشتند اما اکنون، آمریکاییان یک چهارم پایین منحنی توزیع درآمد، به طور متوسط تقریباً ۱۳ سال جوان تر از افراد یک چهارم بالای منحنی توزیع درآمد می میرند. (نمودار ۹)

رشد امید به زندگی در هیچ کشور ثروتمند دیگری، چنین کند نیست؛ در سال ۱۹۸۰، طول عمر آمریکاییان، تقریباً به اندازه طول عمر بریتانیایی ها و فرانسوی ها بود اما اکنون، دیگر چنین چیزی صادق نیست. (نمودار ۱۰)

یکی از دلایل کندی رشد امید به زندگی، نظام پزشکی بی کفایت و بسیار گران قیمت در ایالات متحده است. استفاده از درمان ها، روش ها و داروها، همه بیش از کشورهای دیگر هزینه در بردارد. این هزینه کردها، درآمد شرکت ها و افراد شاغل در بخش سلامت را افزایش می دهد، اما بار آن بردوش سایر آمریکایی ها است. (نمودار ۱۱)

دلیل دیگر این شکاف عظیم، «مرگ در اثر ناامیدی» است (خودکشی، سوء مصرف الکل و مواد مخدر). تقریباً از اوایل دهه ۱۹۹۰، میزان این مرگ ها میان بزرگ سالان آمریکایی (۲۵ تا ۶۴ ساله) فاقد مدرک دانشگاهی چهارساله، سه برابر شده است. در حال حاضر، از این گونه دلایل بیشتر می میرند تا سرطان. برای آمریکاییان با مدرک کالج، میزان «مرگ از ناامیدی» در همین

دوره، افزایش نسبتاً کمی داشته است (در حال حاضر، یک چهارم بیشتر از افراد فاقد مدرک است). (نمودار ۱۲)

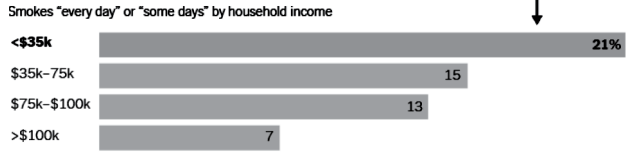
استعمال سیگار میان ثروتمندان، بسیار بیشتر از افراد فقیر کاهش یافته است؛ تنها ۷٪ از بزرگ سالان دارای درآمد بالای ۱۰۰۰۰۰ دلار سیگار می‌کشند. تقریباً ۱۴٪ بزرگ سالان دارای درآمد میان ۳۵۰۰۰ دلار و ۱۰۰۰۰۰ دلار، همچنین ۲۱٪ افراد دارای درآمد زیر ۳۵۰۰۰ دلار سیگار می‌کشند. (نمودار ۱۳)

زندگی روزمره نیز برای آمریکاییان طبقه پایین، عمدتاً دشوارتر است. بروز دردهای مزمن نیز در این گروه، بیش تر شده است و تقریباً ۶۰٪ از بزرگ سالان فاقد مدرک دانشگاهی از درد گردن، درد پشت یا درد مفصل رنج می‌برند. (نمودار ۱۴)

ضمناً نسبت به گذشته، تعداد بیشتری از آمریکاییان (به خصوص مردان) کار نمی‌کنند. بسیاری از آن‌ها در جستجوی کار نیستند، یعنی رسماً بیکار به حساب نمی‌آیند؛ این گروه شامل کارگران سابق کارخانه‌ها می‌شوند که نتوانسته‌اند، شغل جدیدی با دستمزد مناسب بیابند. (نمودار ۱۵)

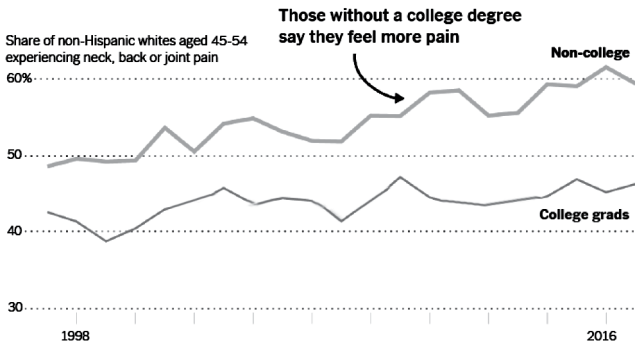
کاهش اتحادیه‌های کارگری در بسیاری از این روندها نقش دارد. بدون چانه‌زنی جمعی، بسیاری از کارگران تقلامی‌کنند تا دستمزدشان با رشد سود شرکت، همخوانی داشته باشد. بسیاری نیز نسبت

Who still smokes? Mostly those with lower incomes

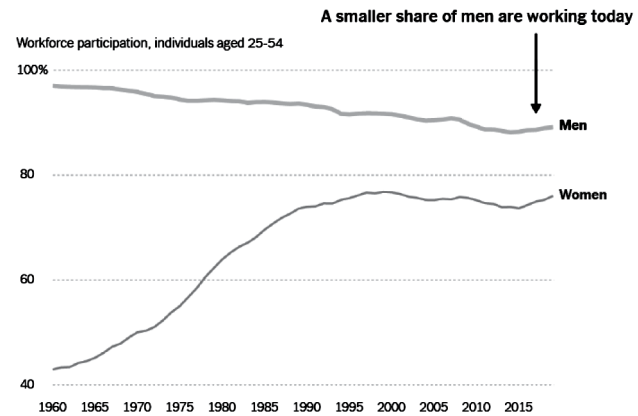
Source: Centers for Disease Control and Prevention

نمودار ۱۳

Source: "Deaths of Despair and the Future of Capitalism" by Anne Case and Angus Deaton.

نمودار ۱۴

Source: Federal Reserve Bank of St. Louis

نمودار ۱۵

به گذشته، احساس همبستگی کمتری به شرکت و همکارانشان دارند. (نمودار ۱۶)

زندگی خانوادگی کمزنگ شده است

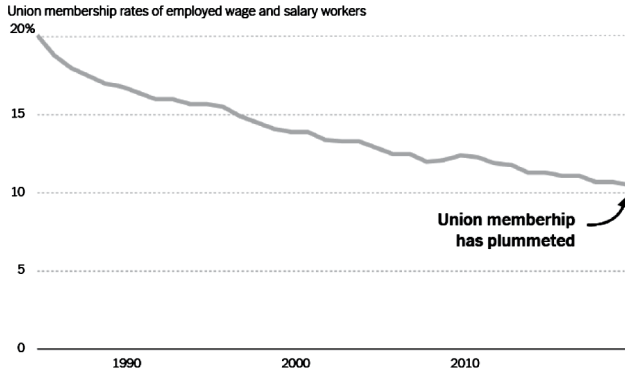
در ایالات متحده، نسبت به سایر کشورها، تعداد بیشتری کودک فقط با یک والد زندگی می‌کنند (۲۳٪). (نمودار ۱۷)
خانواده تک والد میان طبقه فقیر و متوسط، افزایش یافته است. (نمودار ۱۸)

تقریباً ۷۷٪ از آمریکاییان با درآمد بالاتر، بین سنین ۲۵ تا ۵۵ ازدواج کرده‌اند. همچنین، تنها ۲۹٪ آمریکاییان کم درآمد ازدواج کرده‌اند. (نمودار ۱۹)

نتایج تحصیلی نیز اختلاف پیدا کرده است

در چند دهه گذشته، روند ورود به کالج فرزندان تمام گروه‌های اقتصادی، نوسان بسیاری داشته است؛ اما تعداد دانشجویان با درآمد متوسط و کمتر - که از کالج فارغ‌التحصیل می‌شوند - نوسان نداشته است.

بسیاری از کسانی که نمی‌توانند کالج را به پایان برسانند، با ترکیب بدشگون بدهی و فقدان مدرک مواجه می‌شوند؛ اما تعداد دانشجویان با درآمد بالاتر که کالج را تمام می‌کنند، بسیار افزایش یافته است. (نمودار ۲۰)

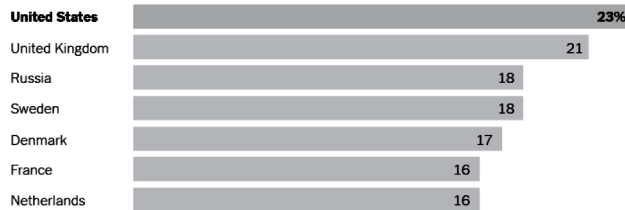

Source: Bureau of Labor Statistics

نمودار ۱۶

Nearly a quarter of American kids live in single-parent homes

Share of children under age 18 in single-parent households

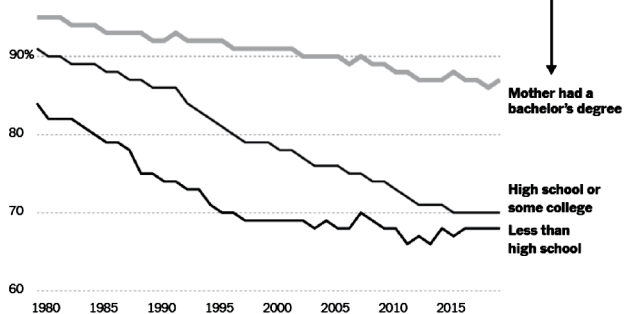

Source: Pew Research Center

نمودار ۱۷

Mothers with a bachelor degree are far more likely to be married

Children in married households, by mother's level of education

Source: IFS

نمودار ۱۸

پژوهش‌ها همیشه نشان داده است که فواید ورود به دانشگاه (از نظر درآمد، سلامتی و شادی) بسیار زیاد است، اما این فواید برای فارغ‌التحصیلان، بیش از کسانی افزایش می‌یابد که فقط چندین واحد درسی گذرانده‌اند. یک دلیل برای نابرابری روزافزون از نظر فارغ‌التحصیلی از کالج، آن است که دولت‌ها برای تحصیلات بالاتر بیشتر هزینه می‌کنند. این امر سبب می‌شود تا کالج‌ها از منابع کمتری برخوردار باشند و همچنین، به افزایش شهریه‌های زیاد نیز می‌انجامد، حتی پس از به حساب آوردن کمک‌های مالی. (نمودار ۲۱)

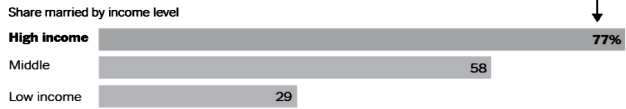
با توجه به تمام این موارد، احساس می‌شود که تعداد زیادی از آمریکایی‌ها از کشور خود ناامید شده‌اند. تقریباً ۲۰ سال است که بیشتر آمریکایی‌ها، در رونق‌ها و ورشکستگی‌های اقتصادی و در دوران ریاست جمهوری هر دو حزب، معتقدند که این کشور مسیر غلطی را طی می‌کند؛ آن‌ها در این مورد حق دارند. (نمودار ۲۲)

منبع

این مطلب در ۱۰ آوریل سال ۲۰۲۰ در تازمانی نیویورک تایمز منتشر شده و در آدرس ذیل قابل دسترسی است:

<https://www.nytimes.com/interactive/2020/04/10/opinion/coronavirus-us-economy-inequality.html>

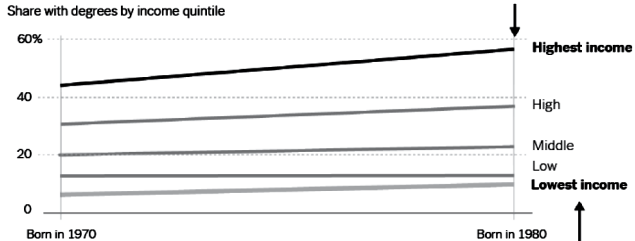
Make a lot of money? You're far more likely to be married

Source: American Community Survey, 2018

نمودار ۱۹

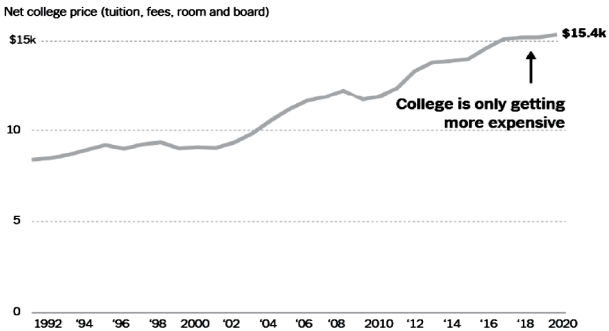
Wealthy students are more likely to graduate

But that number has barely changed for lower-income students

Source: Fabian Pfeffer, "Growing Wealth Gaps in Education," the journal Demography.

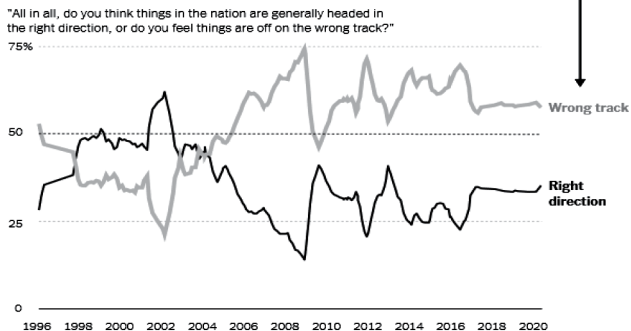
نمودار ۲۰

Note: For public four-year in-state colleges. Source: CollegeBoard

نمودار ۲۱

Majority of Americans think the country is on the wrong track

Note: Chart excludes other answers. Source: NBC News/Wall Street Journal

نمودار ۲۲